

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci navrhovatelky: [redacted], nar. [redacted], státní příslušnost [redacted], ubytování v ČR zajištěno na adrese: [redacted], zastoupena Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, se sídlem Příkop 834/8, Příkop, proti odpůrci: **Velvyslanectví České republiky v Hanoji**, se sídlem 13 Chu Van An, Hanoj, [redacted], v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobkyně podala dne 2. 10. 2020 u Krajského soudu v Praze podání označené jako „Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, Návrh na zrušení opatření obecné povahy“. Usnesením ze dne 14. 10. 2020, č.j. 55 A 108/2020-14, Krajský soud v Praze postoupil žalobu zdejšímu soudu jako soudu věcně a místně příslušnému k projednání a rozhodnutí v této věci.
- [2] Usnesením ze dne 26. 11. 2020, č.j. 6A 118/2020-28, byl návrh na zrušení opatření obecné povahy vyloučen podle ustanovení § 39 odst. 2 s.ř.s. k samostatnému projednání, a to z důvodu vhodnosti, neboť žalobkyně ve svém podání uplatňovala dva zcela nesourodé právní ochrany před postupem žalovaného. Usnesením ze dne 15. 1. 2021, č.j. 6A 134/2020-15, byl návrh na zrušení opatření obecné povahy žalovaného, kterým podle

ustanovení § 169f zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), stanovil způsob sjednávání termínů pro osobní podání žádosti o dlouhodobý pobyt, odmítnut.

- [3] Žalobkyně v podané žalobě uvedla, že usiluje o podání žádosti o dlouhodobý pobyt za účelem sloučení rodiny s manželem, přičemž se o sjednání termínu pro podání žádosti prostřednictvím právního zástupce pokouší marně prostřednictvím telefonického objednávacího systému. Uvedla, že dne 14. 6. 2019 žalovaný na svých webových stránkách a na úřední desce zveřejnil jako stanovený způsob pro sjednání termínu pro osobní podání žádosti objednávání prostřednictvím e-mailu. Tento způsob sjednání obsahoval pojistku, která zajišťovala rovnost žadatelů a zabráňovala zvýhodnění těch žadatelů, kteří mají technické nebo finanční možnosti k provedení velkého množství současných pokusů o sjednání termínu vysokým množstvím e-mailů. Toto e-mailové objednávání navíc zajišťovalo žadatelům, že v případě neúspěšného pokusu o sjednání termínu o tom obdrželi e-mailovou odpověď, která jim umožňovala doložení důvodů pro upuštění od povinnosti osobního podání podle ustanovení § 169d odst. 3 zákona o pobytu cizinců v souladu s judikaturou správních soudů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2019, č.j. 1 Azs 217/2019-32). Nejvyšší správní soud vyslovil právní názor, že důvodem pro upuštění od povinnosti osobního podání žádosti je až několik neúspěšných pokusů o registraci za delší časové období, které však žadatel musí nějakým způsobem doložit. Zároveň pak vyjádřil názor, že bez vyloučení možnosti vícečetných žádostí o sjednání termínu je objednávací způsob netransparentní a neúčinný, což je zároveň vada, kterou žalobkyně vytýká nově stanovenému telefonickému způsobu sjednávání termínů. Žalobkyně dále uvedla, že dne 10. 8. 2020 uskutečnil žalovaný poslední e-mailové objednávání k osobnímu podání žádosti o dlouhodobé a trvalé pobyty. Toto objednávání bylo poté žalovaným z blíže nespecifikovaných technických důvodů zrušeno. Zároveň byl žalovaným zveřejněn nový způsob objednávání, a to telefonicky na tel. čísle (+84)02438233996, s uvedením dalších pravidel. Žalobkyně namítala, že oproti předchozímu e-mailovému objednávání neobsahuje nově stanovený způsob telefonického objednávání žádnou pojistku, která by zajišťovala rovnost žadatelů a zabránila zvýhodnění některých žadatelů. Nový způsob objednávání pak dále neposkytuje žadatelům žádný doklad o neúspěšném pokusu o sjednání termínu, využitelný k doložení důvodů pro upuštění od povinnosti osobního podání.
- [4] Žalobkyně dále v podané žalobě uvedla, že si prostřednictvím právního zástupce pokoušela telefonicky sjednat termín k osobnímu podání žádosti v objednacích dnech 25. 8. 2020 a 22. 9. 2020, avšak neúspěšně. Právní zástupce vždy před objednacím dnem písemně informoval žalovaného, že se bude snažit pro žalobkyni sjednat termín. V prvním objednacím termínu všechny pokusy o dovolání se na předmětnou telefonní linku skončily tím, že se volané číslo hlásilo jako obsazené. V druhém objednacím termínu všechny pokusy o dovolání se skončily tím, že se ozvalo automatické hlášení, že volané číslo neexistuje. Na rozdíl od předchozího způsobu objednávání pak žalobkyně neobdržela žádné potvrzení o neúspěšném pokusu a nemá tak žádný doklad. Dále uvedla, že nemožnost dovolat se na telefonní linku žalovaného je kromě přebytu poptávky nad nabídkou volných termínů způsobena i tím, že jiní žadatelé, oproti předchozímu e-mailovému objednávání, využívají technické prostředky k automatizovanému vytáčení telefonní linky, popř. využívají technické prostředky nebo větší množství pomocníků, kteří se je pokouší registrovat

z většího množství telefonních čísel, a tím těmto žadatelům oproti ostatním (jako je i žalobkyně) zvýší pravděpodobnost registrace a zároveň blokuji jejich příchozí hovory.

- [5] Žalobkyně závěrem uvedla, že nezákonný zásah spočívá v tom, že žalovaný bez odůvodnění a bez zákonného podkladu zrušil e-mailové objednávání, které zajišťovalo rovnost žadatelů a poskytovalo potvrzení o neúspěšném pokusu o sjednání termínu, dále bez odůvodnění, bez zákonného podkladu a postupem neupraveným v zákoně stanovil telefonické objednávání, které rovnost žadatelů nezajišťuje a neposkytuje potvrzení o neúspěšném pokusu o sjednání termínu. Tímto zásahem byla zasažena práva žalobkyně, která se marně pokoušela o sjednání termínu k podání žádosti prostřednictvím telefonní linky žalovaného pouze z jednoho telefonního čísla, bez využití technických prostředků nebo většího množství pomocníků, a o neúspěšných pokusech neobdržela žádný doklad.
- [6] Z uvedených důvodů žalobkyně navrhovala, aby soud určil, že výše specifikovaný zásah žalovaného je nezákonný.
- [7] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhoval její zamítnutí. Uvedl, že zastupitelský úřad nemusí odůvodňovat změnu objednávacího systému, přičemž na své úřední desce a na svých internetových stránkách předem zveřejnil telefonický způsob povinného objednávání, čímž byl dodržen zákonný rámec dle ustanovení § 168f odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Žalovaný dále nesouhlasil s tím, že způsob telefonického objednávání je neúčinný a netransparentní. Srovnávání obou způsobů objednávání je z důvodu jejich rozdílnosti nepřipadné. Nadto rovnost žadatelů byla zajištěna tím, že v jednom momentě se může dovolat pouze jeden žadatel, který se může objednat k osobnímu podání pouze jednou. Více registrací stejné osoby, pokud by se dovolala ve stejný termín vícekrát, je vyloučeno – rovnost žadatelů je tedy dle žalovaného dodržena. K dokladu o neúspěšném pokusu o sjednání termínu uvedl, že jako doklad o neúspěšném pokusu poslouží výpis příchozích a odchozích hovorů od mobilního operátora. Dále žalovaný upozornil na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2019, č.j. 1 Azs 217/2019-32, dle kterého musí žalobce prokázat, že byl dlouhodobě neschopen podat žádost, aby mohl žádat o upuštění od povinnosti osobního podání žádosti. Žalobkyně sama v žalobě uvedla, že je zde dlouhodobě zastáváný právní názor, že důvodem pro upuštění je až několik neúspěšných pokusů o registraci za delší časové období. V tomto případě se ale žalobkyně pokoušela sjednat termín pouze dvakrát, a to ve dnech 25. 8. 2020 a 22. 9. 2020, což nelze dle žalovaného považovat za delší časové období a ani za několik neúspěšných pokusů. Žalobkyně pak ani nevyužila zákonné možnosti upuštění od osobního podání a rovnou namítala nezákonnost zásahu.
- [8] Žalovaný dále uvedl, že telefonické objednávání bylo následně změněno na losovací systém. Kapacita termínu v případě povinného objednání, prostřednictvím losovacího systému nebyla naplněna. Uvedl, že právo žalobkyně nebylo dotčeno, neboť neexistuje subjektivní právo na objednávání termínu. Nejsou tak dle žalovaného dány kumulativní podmínky nezákonného zásahu podle ustanovení § 82 s.ř.s. Navíc telefonický způsob byl již změněn a žalobkyní namítaný nezákonný zásah již netrvá.
- [9] Při ústním jednání konaném před soudem dne 21. 4. 2022 setrvali účastníci řízení na svých dříve uplatněných vyjádřeních. Zástupce žalobkyně při ústním jednání navrhla změnu žalobního petitu soud v tom smyslu, aby soud deklaroval, že tvrzený nezákonný zásah byl nezákonný.

- [10] Podle ustanovení § 82 s.ř.s. se každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
- [11] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 17. 3. 2005, č.j. 2 Aps 1/2005-65) je pro poskytnutí ochrany podle ustanovení § 82 s. ř. s. nezbytné kumulativní splnění pěti podmínek: *„žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením ("zásahem" v širším smyslu) správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka) a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka)“*; není-li byt jediná z těchto podmínek naplněna, nelze ochranu poskytnout. Podmínka č. 6, spočívající v trvání zásahu či jeho důsledků anebo v hrozbě jeho opakování, byla s účinností od 1. 1. 2012 novelou soudního řádu správního provedeného zákonem č. 303/2011 Sb. zrušena. Judikatura vztahující se ke zbývajícím podmínkám je však i nadále použitelná.
- [12] Pojmy „zásah, pokyn, donucení“ soudní řád správní nedefinuje a obecně je nedefinuje ani žádný jiný právní předpis. Soudní řád správní pro všechny tři pojmy zakládá legislativní zkratku „zásah“. Za zásah lze považovat úkony orgánu státní správy v rámci výkonu veřejné moci, které bezprostředně přímo zasahují do právních poměrů osob, vůči nimž je úkon směřován. Samotný zásah bývá zpravidla neformální v tom smyslu, že mu nepředchází žádná formální procedura, jde zpravidla o faktický úkon, kterým je zasaženo do právních poměrů osoby, přitom musí jít o takový úkon, který není rozhodnutím (tj. rozhodnutím ve smyslu legislativní zkratky uvedené v ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s.). Většinou půjde o aktivní úkony správních orgánů, nelze však vyloučit, že za zásah lze považovat i pasivitu správních orgánů (tedy nečinnost), aby však šlo o zásah podle ustanovení § 82 s.ř.s. musí se pasivita (nečinnost) tohoto orgánu vztahovat rovněž k takovým úkonům, které nejsou rozhodnutím.
- [13] Soud považuje nejprve za vhodné odkázat na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2019, č.j. 1 Azs 217/2019-32, a ze dne 27. 11. 2020, č.j. 1 Azs 217/2019-38, které se sice týkaly usnesení žalovaného, kterými byly zamítnuty žádosti žadatelů o upuštění od povinnosti osobního podání žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu (resp. povolení k trvalému pobytu) a řízení o těchto žádostech bylo podle ustanovení § 169d odst. 3 zákona o pobytu cizinců zastavena, nicméně jejich závěry jsou dle názoru soudu plně aplikovatelné na nyní projednávanou věc, byť se jedná o žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného.
- [14] Systém objednávání termínů k podání žádosti o pobytový titul spočíval v době přezkoumávané Nejvyšším správním soudem ve výše uvedených případech v tom, že se žadatelé registrovali prostřednictvím e-mailu, který musel obsahovat předepsané údaje a přílohy, a především musel mít v předmětu uveden aktuální alfanumerický kód, který zastupitelský úřad zveřejňoval jednou za čtyři týdny v předem oznámený čas na svých webových stránkách. Termín k podání žádosti pak získali ti žadatelé, kteří daný e-mail se všemi náležitostmi a s aktuálním kódem zaslali na stanovenou adresu nejrychleji a vešli se do stanovené kapacity. Tento systém pak platil až do doby, kdy jej žalovaný nahradil telefonickým systémem, který žalobkyně považuje za nezákonný v důsledku jeho netransparentnosti a neúčinnosti.

- [15] V rozsudku č.j. 1 Azs 217/2019-32 se Nejvyšší správní soud neztotožnil s názorem krajského soudu, že tento zvolený registrační systém neumožňuje způsob sjednání si termínu pro osobní podání lidsky důstojným způsobem tak, jak požaduje judikatura. Z tohoto rozsudku se mimo jiné podává, že „[ž]alobce neprokázal, že by byl dlouhodobě neschopen podat žádost o trvalý pobyt. Žalobce doložil dva neúspěšné pokusy o sjednání, které proběhly pouze během jednoho dne, přičemž druhý pokus o registraci mohl během tohoto dne žalobce využít jen proto, že první vlnu registrace musel zastupitelský úřad z důvodu vnějšího ovlivnění systému anulovat. Fakticky tak šlo pouze o jeden „řádný“ pokus o sjednání termínu schůzky. Usilování žalobce o získání termínu schůzky tak v žádném případě nelze hodnotit jako nepřiměřeně dlouhé. Současně Nejvyšší správní soud nesouhlasí s názorem krajského soudu, že na základě zjištěných skutečností o fungování systému sjednávání schůzek, je nutno tento systém hodnotit jako netransparentní, nepředvídatelný a neumožňující následnou kontrolu. (...) Tento systém byl obecně (za standardních) podmínek nastaven tak, že uchazeči dopředu věděli o přesném datu a hodině, kdy bude zveřejněn nový alfanumerický kód. Obecné závěry krajského soudu, který na základě událostí ze dne 31. 5. 2018 dospěl k tomu, že systém nebyl transparentní a neumožňoval sjednat si schůzku lidsky důstojným způsobem v přiměřeném čase, tak nemohou obstát. Jednak proto, že z posouzení fungování systému v průběhu jednoho jediného dne nelze takto obecné závěry vůbec dovodit; dále pak situace vzniklá v tento den byla zcela nestandardní, a neodpovídala proto obecným charakteristikám systému tak, jak byl nastaven a jak následně též fungoval.“
- [16] Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku rovněž odkazoval na další přílehlavý rozsudek téhož soudu, a to rozsudek ze dne 28. 2. 2019, č.j. 9 Azs 440/2018-44, který se zabýval zásahovou žalobou proti zastupitelskému úřadu. V tomto rozsudku soud konstatoval, že je pochopitelné, že stěžovatel po dlouhodobé kritice fungování systému Visapoint, jakož i dílčích postupů zastupitelských úřadů, od tohoto systému upustil a nahradil jej systémem novým. Dále uzavřel, že „[z]e zjištěného skutkového stavu nevyplývá, že by tento systém fungoval svévolně, neprůhledně, diskriminačně, neracionálně či neférově. V případě stěžovatelů ani nelze hovořit o tom, že by jim tento systém dlouhodobě znemožňoval podat žádost o udělení povolení k dlouhodobému či trvalému pobytu, neboť zásahovou žalobu podali již po dvou neúspěšných pokusech o sjednání termínu, které učinili v jeden den. Úkolem soudů ve správním soudnictví není předcházet budoucím a hypotetickým nezákonným zásahům. V projednávaném případě sice došlo k výpadku webových stránek žalovaného, kde byl zveřejněn alfanumerický kód, tento výpadek však žalovaný dostatečně vysvětlil tím, že se jednalo o cílený útok. Případné manipulaci a s ní spojeným znevýhodněním poctivých žadatelů žalovaný zabránil a podmínky pro žadatele narovnal tím, že žádosti o sjednání termínu podané při tomto výpadku anuloval a zveřejnil nový alfanumerický kód společně s novým termínem pro sjednávání termínů osobního podání žádosti. Ani tento postup nelze považovat za libovolný či neracionální, a tudíž za nezákonný ve smyslu vymezeném výše citovanou judikaturou.“
- [17] Výše uvedené závěry Nejvyššího správního soudu lze bezpochyby aplikovat i v nyní souzeném případě. Žalovaný změnil v létě 2020 výše popsany objednávací systém na telefonický. Žadatelé o pobytový titul byly nuceni se k podání žádosti objednat na tel. čísle (+84)02438233996, a to za splnění dalších podmínek.
- [18] Žalobkyně dle názoru soudu nikterak nedoložila, že by nebyla dlouhodobě schopna podat žádost o dlouhodobý pobyt; odkazovala pouze na dva neúspěšné pokusy o sjednání termínu k osobní podání žádosti ze dne 25. 8. 2020 a ze dne 22. 9. 2020. Pouze na základě této okolnosti nelze dovodit, že nastavení registračního systému odporuje požadavkům

judikatury Nejvyššího správního soudu a že neumožňuje žadatelům v přiměřeném časovém horizontu získat termín pro osobní podání žádosti.

- [19] K argumentům žalobkyně, že nový telefonický objednávací systém, na rozdíl od předchozího e-mailového objednávacího systému, neobsahoval pojistku, která by zajišťovala rovnost žadatelů a zabraňovala zvýhodnění těch žadatelů, kteří mají technické nebo finanční možnosti k provedení velkého množství současných pokusů o sjednání termínu vysokým množstvím telefonátů, soud uvádí, že rovnost žadatelů byla v daném případě zajištěna tím, že v jednom momentě se mohl dovolat pouze jeden žadatel, který se mohl objednat k osobnímu podání pouze jednou. Dle názoru soudu tak byla opakované registrace stejné osoby (která by se dovolala ve stejný termín vícekrát, nebo by, jak nastiňuje žalobkyně, využila svých technických či finančních možností k provedení velkého množství telefonátů) prakticky vyloučena. Tuto námitku tak soud proto neshledal důvodnou.
- [20] Zároveň žalobkyně namítala, že nový telefonický objednávací systém v případě neúspěšného pokusu neposkytuje žadatelům žádný doklad o neúspěšném pokusu o sjednání termínu, který by mohl být využitelný k doložení důvodů pro upuštění od povinnosti osobního podání podle ustanovení § 169d odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Soud k této argumentaci uvádí, že jako doklad o neúspěšném pokusu o sjednání termínu lze bezpochyby využít výpis příchozích a odchozích hovorů od mobilního operátora, jak naznačoval žalovaný ve svém vyjádření. Rovněž pak lze nepochybně pro prokázání předmětné skutečnosti využít i doklad předložený žalobkyní soudu, tj. písemné sdělení právního zástupce žalobkyně žalovanému, že se bude snažit pro žalobkyni v daný objednávací den sjednat termín – srov. vyrozumění o telefonické registraci dne 25. 8. 2020 a dne 22. 9. 2020. Soud tyto důkazy jako doklad o neúspěšném pokusu žalobkyně sjednat si termín k podání žádosti uznal a o jejich pravosti neměl žádný pochyb, a to i ve světle žalobkyní tvrzených okolností jednotlivých telefonátů (v prvním případě se volané číslo hlásilo jako obsazené; ve druhém případě se ozvalo automatické hlášení, že volané číslo neexistuje).
- [21] Výše uvedený argument žalobkyně, že telefonický objednávací systém v případě neúspěšného pokusu neposkytuje žádný doklad, který by byl využitelný dle ustanovení § 169d odst. 3 zákona o pobytu cizinců, pak naráží rovněž na to, že žalobkyně své zákonné možnosti upuštění od povinnosti osobního podání žádosti dle odkazovaného ustanovení zákona o pobytu cizinců vůbec nevyužila a rovnou podala žalobu proti nezákonnému zásahu žalovaného. Ani tuto námitku tak soud neshledal důvodnou.
- [22] Dle názoru soudu tak změnou objednávacího systému z e-mailového na telefonický nedošlo s ohledem na zjištěné okolnosti k zásahu do práv žalobkyně, a proto soud dospěl k závěru, že podmínky pro deklaraci nezákonnosti zásahu nastíněné shora nebyly v nyní projednávaném případě splněny.
- [23] Na výše uvedeném závěru pak nemůže nic změnit ani to, že telefonické objednávání bylo záhy (od října 2020) změněno na nový losovací termín, neboť žalobkyně při ústním jednání konaném před soudem dne 21. 4. 2022 změnila petit žaloby z určení, že předmětný zásah „je nezákonný“, na určení, že zásah „byl nezákonný“. S ohledem na to ustanovení § 87 odst. 1 věta za středníkem s.ř.s. tak soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době zásahu, tj. v době fungování telefonického objednávacího systému a v době neúspěšných pokusů žalobkyně o sjednání termínu k podání žádosti.

- [24] Ze všech shora uvedených důvodů proto soud neshledal žalobu důvodnou a podle ustanovení § 87 odst. 3 s. ř. s. žalobu zamítl.
- [25] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 21. dubna 2022

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.

předseda senátu